

University of Groningen

Melanoma

Deckers, Eric

DOI:
[10.33612/diss.121578427](https://doi.org/10.33612/diss.121578427)

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2020

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):
Deckers, E. (2020). *Melanoma: the Impact of Staging on Treatment, Prognosis & Follow-up*. University of Groningen. <https://doi.org/10.33612/diss.121578427>

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

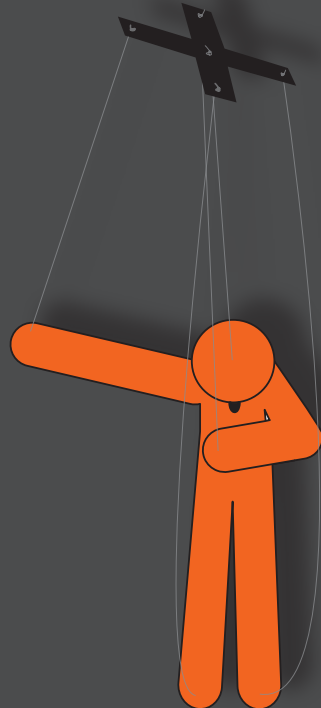
Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

10

Curriculum vitae
en Dankwoord

Curriculum vitae

Eric Arnoud Deckers werd geboren op 6 maart 1989 te Nieuwegein. Jongste zoon van Paul en Wies Deckers en broertje van Marc Deckers. Hij groeide op in Culemborg, vanwaar hij op 12-jarige leeftijd verhuisde naar Heerenveen. Alhier behaalde hij zijn vwo-diploma op O.S.G. Sevenwolden.

In september 2007 volgde eerst een jaar Biomedische Wetenschappen, waarna hij in 2008 hij mocht beginnen aan de studie Geneeskunde te Groningen. Na het behalen van zijn arts-examen in 2015, was hij een jaar werkzaam als ANIOS chirurgie in het Martiniziekenhuis Groningen. Dit werd gevolgd door een jaar als ANIOS chirurgie en twee jaar promotieonderzoek in het Universitair Medisch Centrum Groningen. Het promotietraject startte Eric bij de afdeling Chirurgisch Oncologie onder leiding van Prof. dr. H.J. Hoekstra.

Eric startte in september 2019 met zijn opleiding tot chirurg. Het eerste jaar in het Universitair Medisch Centrum Groningen (opleiders Dr. R.J. van Ginkel en Prof. dr. J.M. Klaase) en jaar twee, drie en vier in het Deventer Ziekenhuis (opleider Dr. R.B.M. van Tongeren).

Dankwoord

‘The end of an era’. Toch een ander beloop dan ik een kleine 3 jaar geleden voor ogen had. Iets wat initieel begon als ‘een artikeltje schrijven om in opleiding te komen’ kreeg een dusdanige gestalte dat ik nu plots het dankwoord van mijn proefschrift aan het schrijven ben. Van één ding ben ik al die tijd wel overtuigd geweest, namelijk dat ik dit niet had afgemaakt zonder velen. Enkelen wil ik dan ook bij deze in het bijzonder bedanken.

Prof. dr. H.J. Hoekstra. Aangierder. Doorzetter. Vader. Partner van Josette. Promotor. Psychologisch begeleider. Har, har, Harald. Bedankt! Altijd druk en toch leveren. Nog altijd overal bij betrokken en overal bij betrokken willen zijn. Zelfs wanneer je op vakantie bent in ‘La Réunion’ vind je tijd om mijn stukken na te kijken. Dit terwijl ik dacht dat ik eindelijk ook even rust had. Harald, oprecht mijn dank voor jouw doorzetting en geduld met mij. Je moest en zou mij als laatste promovendus afleveren en dit heb ik geweten. Ik weet nog de dag dat je bij mij kwam op de afdeling, waar ik toen als zaalarts werkzaam was. Via Sammy had je gehoord dat ik op zoek was naar een onderzoeksproject en je wilde eerst wel even kennismaken. Zoals boven vermeld, had ik verder nog geen idee van jouw plannen en dacht ik even een artikeltje te schrijven en klaar. Dit verliep anders en binnen de kortste keren zat ik er vuistdiep in. Solliciteren voor de opleiding? Niks daarvan, eerst moest ik mijn promotie afmaken. Je kwam met het ene na het andere project en toen begon het ineens vorm te krijgen. Echter, zoals je hebt gemerkt, de laatste loodjes wegen het zwaarst. Hiermee doel ik er natuurlijk op dat ik je laatste promovendus ben, wat niet altijd van een leien dakje ging. De ‘Hoekstra-trein’ bereikt hier een eindstation en voor mij is het, al heb je me daar redelijk van moeten overtuigen, het begin van iets nieuws. Harald, je hebt er altijd voor gezorgd dat er goede begeleiding was, net als voor al je promovendi, en je drive en snelle feedback heeft ervoor gezorgd dat ik nu dit dankwoord kan en mag schrijven. Nogmaals, het is een eer om jou laatste promovendus te zijn. We hebben natuurlijk niet alleen hoogtijdagen gehad samen en soms was er wat meer tegenwind dan gehoopt. Regelmatig heb je me “stront eigenwijs” genoemd. Maar hier moet ik je nageven dat, ondanks het feit dat ik geen ‘wetenschapstalent’ ben, je me nooit hebt opgegeven. Dit waardeer ik enorm. Altijd de zaak aangieren (met name mij), je kent iedereen, iedereen kent jou. Ik hoor je nog steeds af en toe in m’n oor echoën sinds de SSO in Chicago, waar de spreker vroeg: “And Harald Hoekstra, how do they do that in the Netherlands?” Waarop jij kort en krachtig antwoordde:

“WE USE THE KNIFE!!!”. Harald dit typeert jou als persoon, stiekem een beetje van de oude stempel. Stiekem een beetje bijzonder. Stiekem een beetje eigenwijs. Dit heeft jou echter gebracht waar jij bent en mij op wetenschapsgebied waar ik ben. Dank hiervoor!

Josette Hoekstra-Weebers. Correcte Josette. Partner van Harald. We hebben regelmatig samen aan jullie keukentafel gezeten om naar een stuk te kijken waar ik al lang tevreden over was. Jij wist altijd precies datgene toe te voegen waar ik al die tijd aan dacht en niet op papier kreeg. Soms frustreerde mij dit, omdat ik dacht dat ik het zo allang had opgeschreven. Toch dachten de tijdschriften er dan vaak anders over. Daarnaast wist je Harald vaak te overtuigen van jouw gelijk. Iets wat weinigen is gegeven. Af en toe ben ik dan ook maar koffie gaan zetten als Harald aan mijn linkerkant en jij aan mijn rechterkant aan het overleggen waren over de juiste zinsconstructie. Jouw bijdrage als copromotor is van onschatbare waarde geweest voor het in goede banen leiden van mijn proefschrift.

Dr. S. Kruijff. Filosoof. Dichter des Vaderlands. Columnist. Vader. Promotor. Copromotor. Katalysator. Beste Schelto, ik hoop dat je na mijn promotie en ons vele mailcontact mijn voornaam eindelijk goed zal schrijven, namelijk Eric met een C. Maar zonder gekkigheid: jij hebt op een bepaald moment als copromotor het strijdtoneel betreden. Hierbij diende je vooral als katalysator bij ietwat uiteenlopende meningen. Dit heeft er uiteindelijk toe geleid dat ik me heb kunnen focussen op datgene waar ik voor aangesteld was, namelijk de wetenschap bedrijven. Af en toe even bij je binnen lopen, al vond jij dat ik dat te weinig deed, waarbij ik even stoom af kon blazen. Samen bedachten we dan een manier en een oplossing. Schelto, ik wil je bedanken voor je inbreng als copromotor, je snelle respons en je rol als katalysator.

Dr. K.P. Wevers. Duizendpoot. Vader. Chief-resident. De rust zelve. Begeleider. Kevin, onze tijd begon al toen je me begeleidde als semi-arts in Leeuwarden. Jij zag er wel talent in en hebt me als pupil opgenomen. Later was er de samenwerking in het UMCG en volgde er een promotietraject waar jij ook aan de zijlijn stond. Niet alleen om de lijnen uit te zetten, maar ook als meesterbrein achter enkele projecten. Daarnaast hoef je dus niet al overleden te zijn om een zelf bedachte stelling te poneren. Wevers, je hebt me veel bijgebracht. Was het niet terwijl je 2 kinderen op de arm had en op vrijdagochtend ook een vóór-wetenschappelijke opvang voor mij en Arne verzorgde (met verse broodjes), dan was het wel de korte en krachtige telefoongesprekken waarin je eventjes kort en krachtig wist te vertellen hoe je het graag zou willen hebben. Om nog maar te zwijgen over het

ping-pongen bij enkele artikelen, waarbij ik het artikel al terug had terwijl ik hem nog niet eens naar je had verstuurd. Wevers ik wil je ontzettend bedanken voor je humor, steunende woorden, constructieve opmerkingen en vertrouwen in een goede afloop. Dankjewel!

Hooggeleerde leden van de beoordelingscommissie. Prof. dr. H.B.M. van de Wiel, Prof. dr. R.A.E.M. Tollenaar en Prof. dr. G.A.P. Hospers, hartelijk dank dat u bereid was zitting te nemen in de beoordelingscommissie en vanuit uw expertise het proefschrift te beoordelen.

De Stichting Melanoma Sarcoma Groningana wil ik heel hartelijk bedanken voor de mogelijkheden die zij hebben geboden om dit promotieonderzoek te verrichten evenals het IKNL voor de ondersteuning van de MELFO-studie.

De staf van de Chirurgische Oncologie wil ik bedanken voor het sparren over wetenschappelijke vraagstukken tijdens de researchbesprekingen, de sturing en de bijdrage aan enkele artikelen. Prof. dr. van Leeuwen, bedankt voor de coaching aan de zijlijn en de opgedane ervaring met de waterbak.

Dr. Been en drs. Hemmer, Lukas en Patrick, jullie wilden een eigen alinea. Zonder jullie was dit niet mogelijk geweest. Helaas moest ik m'n stellingen al inleveren voordat uit jullie mond Zlatan Ibrahimovic en Al Bundy werden geciteerd.

Opleiders regio VI. Bedankt voor de mogelijkheid en het vertrouwen dat ik mijn proefschrift af zou ronden tijdens het begin van mijn opleiding.

Dr. Esther Bastiaannet. Esther, wat werden we vaak aangeslingerd door HJH. Beter nog, wat heb jij me vaak uitstekend geholpen met statistische vraagstukken. Fijn om met je samen te werken.

Dr. Anne Brecht Francken. De grondlegger van de MELFO-studie. Dankzij jou heb ik de mogelijkheid gehad een vervolg te geven aan dit project. Tevens bedankt voor het aanjagen van de financiële afdeling van Zwolle, zodat ook dit aspect aan de MELFO 3-jaar kon worden toegevoegd.

Mijn grote dank gaat uit naar de alle mensen van de afdeling Chirurgie, Nucleaire Geneeskunde & Moleculaire Beeldvorming: David Vázquez García PhD en Dr. Adrienne Brouwers, het IKNL: Dr. Marieke Louwman, en Laboratoriumgeneeskunde van het UMCG: Dr. Anneke Muller Kobold.

Arieke Prozee en Clara Lemstra, bedankt voor jullie enthousiasme, de lekkere koffie en de nuchtere blik.

The Office. De plek waar ik me zo goed kon concentreren. Arne de Niet, Marc Stevenson, Maureen Werner, Laura van Wijk, Leonie Jonker, Matthijs Plas en Jara Jonker, bedankt voor de gezellige tijd.

Otis Vrielink, dankzij jou heb ik de kunsten van de volumemetingen geleerd. Sammy, die naam kan ik niet meer horen. Hoe vaak kwam wel niet tijdens het opschrijven van de MELFO naar voren: "Kijk anders eens hoe Sammy dat heeft gedaan". Sam, je hebt me dit project bezorgd en je was altijd beschikbaar voor vragen. Bedankt.

Anton van Dijk, bedankt voor de dagelijkse afleiding en steunende woorden.

Hurst en Femmie, jullie bedankt voor alles. Met name de Hurst met z'n cupido-gedrag (laatste alinea). Robbert Slooff, heel raar om je naam zo uit te spreken, een aanwinst ben je met je humor en collegialiteit. Dank voor je toevoeging.

Boys uit Vinna, we zien elkaar wat te weinig door de afstand. Echter, altijd als ik in de buurt ben staan jullie voordeuren open. Nu dit proefschrift afgerond is, gaan we elkaar zeker vaker zien! Bedankt dat jullie altijd begrip hebben gehad.

Ik wil mijn maten van Compact bedanken. Jongens bedankt dat jullie me zo mild gemaakt hebben (waarvan ik overigens vind dat jullie hier wel een dingetje van gemaakt hebben). Toch laten jullie me altijd inzien dat er meer is dan alleen werken. Even bijkletsen doen we door presentaties aan elkaar te geven over waar we momenteel staan. Daarna gaat het vooral over niks en andere dingen. Oprecht wil ik jullie danken voor het feit dat we al sinds het begin van de studie samen zijn en er altijd voor elkaar zijn geweest. Iedereen is, overigens totaal onverwacht, best wel redelijk terecht gekomen. Dank jongens voor alle prachtige momenten, de steun, het vertrouwen en altijd een welkome afwisseling van mijn werk en studie!

Zeker wil ik bedanken mijn paranimfen, Thomas Zwols en Rob de Vries. Zwols wij kennen elkaar als sinds het eerste jaar van de studie. Wat ik zo waardeer aan jou is dat je altijd zo heerlijk zogenaamd kan luisteren en ondertussen op je telefoon kan zitten. Altijd op de hoogte van de meest nutteloze dingen en bezitter van gadgets die er vooral niet toe doen. Rob, Ronny, Ron, Ronald. Rammen, rammen, rammen. Dat is altijd ons motto geweest. Na maart komt mei en april is vrij, aldus Louis. Jongens dank voor jullie kritisch blik, organisatorische vermogen, luisterend oor en bovenal prachtig dat jullie vandaag mijn paranimfen willen zijn.

Mijn fiets wil ik bedanken voor het feit dat hij altijd uitgelaten wilde worden als ik daar behoefte aan had. Dank voor het wegfietsen van af en toe wat frustratie.

Marc en Annelies. Trainer, ik kan hier nog wel 30 namen typen die ik je normaal altijd geef. Maar we houden het hierbij. Ik wil jou en Annelies bedanken dat jullie altijd interesse hebben getoond en mij altijd hebben gesteund.

Uiteraard een speciaal plekje voor mijn ouders. Jullie wil ik bedanken voor de probleemloze jeugd en het feit dat jullie altijd hebben mogelijk gemaakt dat ik me kon focussen op datgene wat ik belangrijk vond. Daardoor heb ik me kunnen ontwikkelen tot de persoon die ik nu ben. Ik waardeer enorm dat jullie altijd vertrouwen in mij hebben gehad, altijd voor mij klaar stonden en mij een luisterend oor hebben geboden. Ouders dank!

Lieve Merle, Mini. Nooit gedacht dat ik als Ajax-fan zou eindigen met FC Twente. Toch kan ik geen beter persoon naast me wensen. Met je rust, nuchterheid, aanmoedigingen en geduld ben je er al (bijna precies!) twee jaar voor me geweest en heb je me altijd gesteund. Je weet je rust ook op mij te projecteren en dit helpt mij enorm. Dankjewel dat je mijn cerebrale dwalingen tijdens mijn wetenschappelijke uren hebt geaccepteerd. We gaan binnenkort een drukke periode tegemoet met veel veranderingen. Nieuwe stad, nieuw huis, nieuwe baan. Er zal nu geen excuus meer zijn dat ik "nog even wat wetenschap moet doen". Vrije tijd kunnen we nu samen besteden aan de vele (reis)plannen die we nog hebben. Dit doe ik met niemand liever dan met jou!

Groningen, maart 2020

Eric

